

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libelli Cvivsdam Antverpiæ Nvper Editi Contra
Serenissimvm D. Ioannem ab Austria, Gubernatorem
generalem inferioris Germaniæ, qua parte conscientiæ, vt
vocant, libertas in eo requiritur, brevis & ...**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Decimoquinto ostenditur nunquam in republica Iudaica talem concessam
esse libertatem, quae Babylonicam confusionem afferat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30345

52
dicatione conturbarant : non increpari du- *Titum 1.*
rè Cretenses voluisset, vt essent sani in fide:
non venturi temporis (in quod profectò
nos incidimus) lugendum in religione sta-
tum periculaque deplorans, diceret : Erit *2. Timo. 4.*
tempus cum sanam doctrinam non sustine-
bunt: sed ad sua desideria coaceruabunt sibi
magistros prurientes auribus, & à veritate
quidem auditum auertent, ad fabulas autem
conuertentur. Futurum hoc magis magis-
que B. Apostolus præuidebat : ac ne bono-
rum opinione celerius, dira contagia per
incautum vulgus serperent, vigilantia at-
que disciplina, quo maturè propulsarentur,
in vno Timotheo, quemlibet Episcopum
admonebat. Scilicet in his omnibus patro- *Irenia.*
num agens expetitæ huius impudentissimis
& votis & vocibus perniciosissimæ liberta-
tis. Quam libertatem qui permitti in Ec-
clesia docent oportere, nihil aliud sanè mi-
hi quàm Babylonem iterum ædificare velle
videntur.

SIC enim aliquando se habuit impia ci- *CAPVTE*
uitas, in qua de Deo & mundo, de bono- *XV.*
rum malorumque finibus, quod quisque de-
lirarat, impunè tradebat, & sibi discipu-
los facere scholasque studebat : Cum enim
essent innumeræ propemodum philoso-
phorum dissenstiones, quis vnquam popu-
lus,

lus, quis senatus, quæ potestas vel dignitas
 publica ciuitatis impia, diiudicandas illas,
 & alias quidem probandas ac recipiendas,
 alias improbandas repudiandasque curauit:
 ac non passim sine vilo iudicio confuseque
 habuit in gremio suo tot controuersias ho-
 minum dissentientium, non de agris ac do-
 mibus, vel quacunque peculiari ratione, sed
 de his rebus quibus aut miserè viuitur, aut
 beatè? Vbi etsi aliqua dicebantur vera, ea-
 dem licentia proisus & falsa ingerebantur:
 vt non frustra talis ciuitas mysticum voca-
 bulum Babylonis acceperit. Quippe Baby-
 lon idem valet, quod si Latine confusionem
 dixeris. Nec verò intererat diaboli, qui eius
 est princeps, quàm contrarijs inter se cor-
 rixarentur erroribus, quos meritò multæ
 variaque impietatis omnes pariter posside-
 bat. Iam velim Dei ciuitatem, quam sibi
 temporibus iisdem in Iudaico populo con-
 struxerat, mihi paulisper contempleris (ijs
 tamen diebus sepositis quibus non erat Rex
 in Israel, sed vnusquisque quod bonum sibi
 videbatur, hoc faciebat: quos dies hodie
 multi nobis si possent reuocarent) ijs igitur
 diebus exceptis, nunquid illa diuinitus in-
 stituta ciuitas pseudoprophetas cum veris
 Prophetis pari licentia aliquando confu-
 dit? Nonne soli in ea concordēs inter se at-
 que

Lib Iudi-
 cum ca. 17.

que in nullo dissentientes sacrarum litterarum agnoscebantur & tenebantur auctores? Et animaduerte quæso quæ fuerit pseudopropheta tum concessa libertas. Propheta (inquit) qui arrogantia deprauatus, voluerit loqui in nomine meo quæ ego non præcepi ei vt diceret, aut ex nomine alienorum Deorum, interficietur. Et rursus: Qui superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, ex decreto iudicis morietur homo ille, & auferes malum de medio Israël. Quis verò quantusque fuerit populi feruor aduersus eos qui moliri aliquid contra Dei legem viderentur, declarat illud, quod cum tribus Ruben, Gad, dimidiaque tribus Manasses ædificassent ad fordanis tumulos altare inusitatae magnitudinis, non quo sacrificium ibi vllum offerret, quod non nisi vno in loco, quem elegisset Dominus, facere phas esse non ignorabant: sed quo se hoc velut manifesto iudicio ad eiusdem populi societatem pertinere declararent, nec communiōe idcirco separatos, quia locorum interuallis interiectis discreti viderentur. Hoc tamen eorum non satis primum perspecto consilio, ceteræ tribus euestigio tanquam in sacrilegij vltionem armanur: easque bello tribus funditus exci-

Deut. 18.

Deut. 17.

Iosue 22.

D 3 dissent,

dissent, nisi accepta satisfactione missi lega-
 ri ardentem indignatione populum placa-
 uissent. Ac Sadducæos quidem, quos resur-
 rectionem inficiari futuram nullus ignora-
 bat, postremis temporibus Iudæi ferebant.
 Nec in eos quicquam legitur (quod equi-
 dem sciam) grauius ab illis constitutum esse.
 Sed quis eos ob id neglectum mereri pru-
 dentia pietatisue laudem existimet? cur non
 hos iustius fugissent hæreticos, quam Sa-
 maritanos schismaticos, quorum sedulo
 commercia societatesque vitabant? non
 enim coirebantur Iudæi Samaritanis: vs-
 que adeo ut cum potum Christus à Samari-
 tana petisset, admirans illa dixerit: Quomo-
 do tu Iudæus cum sis, bibere à me potis,
 quæ sum mulier Samaritana? Cum autem
 blasphemos è medio tollere lex diuina iu-
 beret, nec Sadducæis parci oportuit, qui
 eosque blasphemum erant ut ipsam diuinita-
 tem tollerent, cum & angelum & spiritum
 vllum esse negarent. Quorum non mox
 oppressis iniurijs, procedente tempore ex-
 ca sic hæresis inualuit, ut sensim collaben-
 te veteri sacerdotio, quod Dominus præ-
 dixerat auferendum, etiam huius sedem oc-
 cuparint. Sic enim scriptum in Actis est:
 Exurgens princeps sacerdotum & omnes
 qui cum illo erant, quæ est hæresis Saddu-
 cæorum

.21.1050

.71.1050

Iohannis 4.

.2.2.20101

Actuum 23

Actuum 5

Galath. 5.

missis

ε α

cæorum

eorum, repleti sunt zelo, & iniecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica.

CVM igitur in aperto sit, non sic tum institutam fuisse Dei ciuitatem vt libera cuique potestas esset quæ vellet de religione statuendi, nos sic instituendam esse nunc Christi Ecclesiam arbitrabimur, vt impunè quamlibet religionem in ea quisque profiteatur? & cum pseudoprophetas illi in sui temporis Ecclesia minimè tulerint, nos cum veritas & illuxit apertius, & corroborata est firmitus, in Christiana domo atque familia quoslibet quæ somniauerint profiteri patiemur? Atqui meminisse nos oportet Ecclesiam Catholicam, Christi videlicet sponsam & amicam, sic diuinis in litteris commendari, vt esse dicatur terribilis sicut castrorum acies ordinata. Non est autem ordinata castrorum acies, vbi miles quisque, contempto ducis imperio, se profiteretur quod libuerit aggressurū. Meminisse oportet Ecclesiam Christi esse in terris regnans vt certis, sicut in regno bene constituto solet, viuendū esse legibus cogitetur: esse Dei domum, cui patrem familias vnum praeceperit, ad quem debeant familiae negotia cuncta referri: esse vnū ouile, in quo pastori vni sit obtemperandum, cui peculiariter dictum est:

CAPVT
XVI.

TE. TRAIT

Cantico. 6.

D 4 Pasce